

paa, i alt Fald til Opnaaelsen af andre Die- med, hvortil der ikke blev taget Midler af Ac- siverne, at see nye Skattebyrder paalagte. Jeg har dernæst paa det Bestemteste vægret mig ved og vægter mig herved ved at erkjende det foreliggende Lovforslag for overhovedet at være et Forslag til en Bevillingslov. Der gives nemlig ved det hverken Indenrigsministeren eller Finantsministeren nogen Bemyndigelse til til en bestemt Tid at udrede noget af de Beløb, som der her er Spørgsmaal om, og jeg for mit Vedkommende vil ikke give mit Samtykke til, at nogen Deel deraf bliver udredet, førend den bliver optagen paa Finantsloven (Krieger: Maa jeg bede om Ordet!). Baade Regjeringen og Rigsdagen ville saaledes igjennem den have et Middel i Hænde til at kunne møde saadanne uforudsete Tilfælde, som muligt maatte vise sig, og som have ligget udenfor Betragtningen ved Vedtagelsen af dette Lovforslag. Jeg betragter Vedtagelsen af dette Forslag som en Bestemmelse af Lovgivningsmagten om, hvilke Baner der skulle anlægges, indenfor hvilke Summer man i sine Dispositioner i den Anledning skal holde sig, og inden hvilken Tid man saavidt muligt skal see at faae dem anlagte. Naarlig dette sidste Punkt, der faaer en væsentlig Indflydelse paa de Midler, der skulle bruges, eller i alt Fald paa den Maade, hvorpaa der maa disponeres over dem, vil jo imidlertid ogsaa blive Gjenstand for Afgjørelse ved Finantslovene; derom forekommer der mig ikke at kunne være nogen Tvivl. Jeg har dernæst stillet den Betingelse, at jeg samtidigt med dette Foretagende vilde have et Lovforslag frem om Refusion af den Halvdeel af Expropriationssummerne, som Statskassen nu gjennem en Række af Aar har staaet i Forskud for for de hidtil anlagte jydsk-syenske Jernbaners Vedkommende. Jeg har gjort dette, dels fordi jeg ønskede, at disse Summer skulde komme til Afdrag paa de Beløb, som der vil blive Spørgsmaal om til de nye Baneanlæg, og dels fordi det stod mig klart, at de Betæneligheder, som fra Indenrigsministeriets Side tidligere ere blevne fremhævede mod at foretage en Fordeling af disse Beløb, nemlig at det hele Jernbanenet ikke var særbdigt, maatte ansees for fjernede ved Vedtagelsen af den

her foreslaaede Fuldstændiggjørelse af Nettet. Det har maattet erkjendes, at det Grundlag for Refusionen af de omtalte Summer, der fandtes i Loven af 10de Marts 1861, ikke i og for sig var praktiskabelt, og at der i alt Fald ikke let kunde være Spørgsmaal om denne Refusion, forinden Jernbanenettet var blevet fuldenbt. — Naar man endvidere vil spørge mig om, hvorledes jeg da troer, at det vil stille sig med Udredelsen af de mellem 1 og 2 Millioner om Aaret i 6 Aar, hvorom der ifølge Lovforslaget vil blive Spørgsmaal, da vil jeg sige, at jeg i saa Henseende maa beraabe mig paa de statistiske Data, som jeg her holder i min Haand, om hvorledes det er gaaet i de sidste 7 Aar. Der er her ganske vist Tale om Forhold, hvorom der ikke med Visshed lader sig sige, hvorledes de ville stille sig. Men det maa det være mig tilladt at sige i dette Die- blik, væsentligt rettet til det ærede 1ste Medlem for Kjøbenhavn (Madvig), og tillige til den Slutningsbemærkning, hoormed det ærede 7de Medlem for samme Kreds (David) nys satte sig, at, naar man taler om at opbruge sin Credit ved at benytte den Betalingsmaade, der hidtil har været den almindelige ved Anlæget af Jernbanerne, nemlig Udstedelsen af inden- landske Obligationer, og opfordrer til ikke at gjøre dette, fordi man derved berøver sig Midler til i paakommende uhyggelige Tilfælde at stabe Penge, saa maa det vel erindres, at det i begge de Krige, som vi have udholdt, og i hvilke der har været Spørgsmaal om at reise Penge, har viist sig, at det var et ringe Middel, som ikke forslog. Jeg troer derfor ogsaa, at jeg har Ret, naar jeg siger, at, forsaavidt man vil søge nogen Støtte i den nærværende Reservesond, saa vil man udsætte sig for væsentlig at blive stuffet; man har ogsaa, hvergang der har været Spørgsmaal om at staae Midler tilveie, søgt at staae dem tilstæde ad andre Veie. Jeg veed, at der er Medlemmer her i denne Sal, som ønske at faae Oplysning om, hvorledes det har stillet sig med Betalingen af de Jernbaner, der ere blevne anlagte i Henhold til Loven af 10de Marts 1861, og jeg skal meddele den. Jeg troer, at det forholder sig nogenlunde rigtigt, saaledes som det er udtalt i den Betænkning, der i Folke-